Oğlan ve Küçük Kirpi

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kirpi

Aysel Banu YAVUZAL

Büyük yeşil bir bahçesi olan sıcak bir evde Sam adında bir oğlan yaşıyordu. Sıcak açık kahverengi teni, dağınık koyu kahverengi saçları ve ön dişlerinin arasında küçücük bir boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Her sabah Sam yeşil lastik çizmelerini ve hardal sarısı yağmurluğunu giyerdi. Bahçeyi keşfetmeyi, böcekleri, kuşları ve kıpırdayan her şeyi aramayı çok severdi.

Sisli bir sabah Sam çalıların altından bir hışırtı duydu. Yaprakların arasından baktı ve küçük bir kirpi gördü! İki avuca sığacak kadar minikti. Kahverengi dikenlerinin uçları krem rengiydi ve küçük pembe patileri toprakta tırmık gibi kazıyordu. Kirpi burnunu çekip yuvarlak siyah gözleriyle yukarı baktı. 'Merhaba küçük,' diye fısıldadı Sam.

Sam annesini bulmaya koştu. Annesi yeşil sulama kabıyla çiçekleri suluyordu. 'Anne, bir kirpi buldum!' dedi Sam. Annesi gülümsedi, altın küpeleri parıldadı. 'Kirpiler utangaç ve faydalıdır,' dedi. 'Salyangoz ve böcek yerler. Ama yolculuk edip yiyecek bulabilmek için güvenli yollara ihtiyaçları var. Duvarlar ve yollar onların yolunu kesebilir.' Sam kaşlarını çattı. Kirpinin zarar görmesini istemiyordu.

Küçük kirpi bahçe duvarı boyunca burnunu çekerek bir geçit aradı. Ama duvar yüksek ve sağlamdı. Bir boşluk bulamadı. Sam bir çalının arkasından izledi. 'Kaybolmuş gibi görünüyor,' dedi kendi kendine. 'Geçemezse nasıl yiyecek ve arkadaş bulacak?' Biraz endişelendi. Yardım etmek istiyordu.

Sam kırmızı kanvas sırt çantasını taktı ve komşusu Bayan Green'i ziyarete gitti. Bayan Green bahçesindeydi, lavanta rengi hırkasını ve hasır şapkasını giymişti. 'Bayan Green,' dedi Sam, 'kirpiler hakkında bir şey biliyor musunuz?' Gülümsedi, yuvarlak gözlükleri parıldadı. 'Biliyorum! Dolaşabilmek için birbirine bağlı bahçelere ihtiyaçları var. Ama benim duvarım onlar için çok yüksek.' Sam'in aklına bir fikir geldi.

Sam planını anlattı. 'Bahçe duvarlarımıza küçük açıklıklar açarsak kirpiler güvenle yolculuk edebilir!' Bayan Green başını salladı. 'Harika bir fikir. Benim duvarımla başlayalım.' Bahçe eldivenlerini giydi ve küçük bir testere aldı. Sam duvarın alt kısmında bir yer işaretlemeye yardım etti. Birlikte küçük bir kemerli geçit kestiler. Tam bir kirpi boyundaydı.

Ertesi gün Sam ve annesi daha çok komşuyu ziyaret etti. Kirpilerden ve onların güvenli yollara nasıl ihtiyaç duyduklarından bahsettiler. 'Küçük açıklıklar açıp dost çalılar dikebiliriz,' dedi Sam. Annesi ekledi: 'Lavanta ve kekik gibi dost bitkiler böcekleri çeker, kirpiler de onları yer.' Komşular dinledi. Bazıları emin değildi ama Sam'in coşkusu bulaşıcıydı.

Bir komşu, Bay Patel, 'Benim de bir duvarım var. Ama bahçemde kirpi istemiyorum,' dedi. Sam, 'Utangaçlar ve zararlıları yiyerek yardım ediyorlar. Küçük açıklıklarla hiçbir şeye zarar vermeden geçebilirler,' dedi. Bayan Green ekledi: 'Bu hepimiz için iyi.' Bay Patel bir an düşündü. Sonra başını salladı. 'Tamam, deneyelim.'

Kısa süre sonra herkes iş başındaydı. Duvarlara ve çitlere küçük açıklıklar açtılar. Geçitler boyunca lavanta, kekik ve başka dost bitkiler diktiler. Sam'in annesi yeşil sulama kabını getirip yeni bitkileri suladı. Komşular gülümseyip sohbet ederek birlikte çalıştı. Sam gurur duydu. Bahçe, kirpiler için güvenli yollardan oluşan bir ağa dönüşüyordu.

Küçük kirpi ilk açıklıktan burnunu çekerek geçti. Böcekler ve salyangozlarla dolu bir bahçe buldu. Karnı doyana kadar yedi. Sonra başka bir geçidi, sonra bir başkasını keşfetti. Başka bir kirpiyle karşılaştı! Burunlarını birbirine değdirip mutlulukla burnunu çektiler. Sam onları korkutmamaya dikkat ederek uzaktan izledi. Kirpinin bir arkadaş bulduğunu gördü.

Haftalar geçti. Kirpiler düzenli ziyaretçiler oldu. Sam onları sık sık burnunu çekerken ve yiyecek ararken gördü. Bir akşam ilk kirpiyi yeniden gördü. Daha büyük ve daha sağlıklı görünüyordu. Bir çalının altında yuva yapmıştı. Sam gülümsedi. Küçük yardımı büyük bir fark yaratmıştı. Küçücük açıklıkların bile hayvanlar için çok şeyi değiştirebileceğini anladı.

Sam'in annesi, 'Görüyorsun, küçük koruma çabaları önemlidir. Birlikte çalışarak büyük bir fark yarattık,' dedi. Bayan Green aynı fikirdeydi. 'Kirpiler de sana teşekkür ediyor.' Sam ışıldadı, çilli yüzü parlıyordu. Doğaya yardım etmenin önemli olduğunu biliyordu. Kirpileri ve onların yollarını korumaya devam edeceğine söz verdi. Mahalle artık yaban hayatı için güvenli bir sığınaktı.

Kirpi ailesi büyüdü. Kısa süre sonra minik ve dikenli yavru kirpiler annelerini geçitlerden takip etmeye başladı. Komşular onları izlemeyi çok sevdi. Bay Patel onlar için sığ bir su kabı bile koydu. 'O kadar da kötü değillermiş,' dedi. Sam güldü. Herkesin yardım etmesine sevindi. Bahçe artık hem insanlar hem de hayvanlar için birbirine bağlı bir topluluktu.

Sam küçük yardımların bile doğayı koruyabileceğini öğrendi. Okulda bir doğa kulübü kurdu ve arkadaşlarına kirpileri ve güvenli yolları anlattı. Annesi bir afiş yapmasına yardım etti. Bayan Green ona kirpiler hakkında bir kitap verdi. Sam her gece onu okudu. Başardıklarıyla gurur duydu. Herkesin, ne kadar küçük olursa olsun, bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Küçük kirpi güvenli yuvasında mutlulukla burnunu çekti. Bol bol yiyeceği ve arkadaşı vardı. Sam onu penceresinden izledi, hardal sarısı yağmurluğunu giymişti. Gülümsedi, dişlerinin arasındaki boşluk göründü. Küçük yardımının büyük bir fark yarattığını biliyordu. Ve doğaya yeniden yardım etmeye hazırdı, her seferinde küçük bir adımla.

Böylece oğlan ve küçük kirpi birbirine bağlı bahçelerinde mutlu mutlu yaşadılar. Sam küçük koruma çabalarının önemli olduğunu öğrendi. Komşularla birlikte çalışmanın doğayı koruyabileceğini öğrendi. Ve bir çocuğun bile hayvanlar için büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Ne zaman bir kirpinin bir geçitten burnunu çekerek geçtiğini görse kalbinde sıcacık bir duygu hissetti. Son.